

ZEVEN

Zeven is in veel culturen een magisch of heilig getal. Ook in de bijbel en de christelijke traditie is er veelvuldig sprake van zevenvoudige zaken.

Wiskundig gezien behoort het getal 7 tot de priemgetallen. Dat zijn natuurlijke getallen boven de 1 die alleen deelbaar zijn door 1 en door zichzelf. De reeks priemgetallen (2, 3, 5, 7, 11, 13, 17...) is oneindig. Soms wordt deze reeks als een mysterie beschouwd, omdat er tot op heden nog geen wiskundige wetmatigheid in ontdekt is.

De Oudheid kende zeven wereldwonderen, de zeven wijzen, de zeven wetenschappen, de zeven poorten van Thebe. De Babyloniërs hadden een zevendaagse week die ze vermoedelijk baseerden op het zevental door hen waargenomen planeten of misschien de zeven kleuren van de regenboog.

Zoals het getal zeven volheid symboliseert, verwijst zes soms naar het incomplete, het onvolmaakte (denk aan het getal van het beest 666, Openbaring van Johannes 13:18). Acht daarentegen staat dan weer voor volmaakte volheid of voor een nieuw begin. Zo had Jesse acht zonen; de jongste en achtste heette David en werd tot koning gezalfd (1 Samuël 16). Christus verrees op de dag ná de sabbat, door christenen vaak aangeduid als de Achtste Dag. Doopkapellen zijn vaak achthoekig.

Voorbeelden in het Eerste Testament

De zeven dagen van de schepping (Genesis 1)
de zeven vette en de zeven magere jaren (Genesis 41:26);
het zevendaagse paasfeest (Exodus 12:14),
het sabbatsjaar na 6 jaren zaaien en oogsten; het 7e sabbatjaar als jubeljaar (Leviticus 25);
de zevenarmige kandelaar (Numeri 8:1-4);
het feest Sjavoeot, zeven weken na Pesach (Deuteronomium 16:9-10);
de zeven volken van Kanaän (Jozua 3:11);
de zeven priesters met de zeven ramshoorns (Jozua 6:4);
Israël die op de zevende dag zeven keer om Jericho heen trekt (Jozua 6:4);
het zevental stier- en ramoffers van David (1 Kronieken 15:26);
de zevendaagse rouw over Judit (Judit 16:24).

Voorbeelden in het Tweede Testament

de zeven broden die Jezus vermenigvuldigde (Matteüs 15:34),
de zeven broers in de huwelijksparabel (Marcus 12:20),
de zeven demonen die Jezus bij Maria Magdalena had uitgedreven (Lucas 8:2),
de zeven eerste diakenen (Handelingen van de apostelen 6:3).
de zeven christengemeenten van Asia (Openbaring van Johannes 1:4);
de zeven gouden lampenstandaards (Openbaring van Johannes 1)
de zeven sterren in Christus' rechterhand (Openbaring van Johannes 1);
de zeven geesten van God met de zeven horens en de zeven ogen (Openbaring van Johannes 3:1);
de boekrol met de zeven zegels (Openbaring van Johannes 5:1);
de zeven engelen die voor Gods aangezicht staan (Openbaring van Johannes 8:2);
de zeven donderslagen (Openbaring van Johannes 10:3);
de draak met de zeven koppen (Openbaring van Johannes 12:3), symbool voor de zeven heuvelen en zeven koningen van Rome (Openbaring van Johannes 17:8-10);
de zeven laatste plagen (Openbaring van Johannes 15:1).

Katholieke traditie

de zeven Boetepsalmen
de zeven Kruiswoorden
de zeven Sacramenten
de zeven Gaven van de Heilige Geest

de zeven Werken van Barmhartigheid
de zeven Vreugden van Maria
de zeven Smarten van Maria
de zeven smarten en vreugden van Jozef
de zeven Hoofddeugden
de zeven Hoofdondeugden/zonden
de zeven Pelgrimskerken van Rome

Hemelse sferen

De uitdrukking 'in de zevende hemel zijn' betekent 'verrukt zijn'. Haar oorsprong ligt in het jodendom, waar men zich het bovenaardse voorstelde als een oord van meerdere hemelen. Zo spreekt Paulus van een 'derde hemel' (2 Korintiërs 12:2).

In de islam wordt het verhaal verteld over de Mi'raj, de nachtelijke reis die de Profeet Mohammed maakte op het hemelse dier Buraq. In Jeruzalem aangekomen steeg hij op en reisde hij samen met de aartsengel Gabriël (Djibriel) naar de zeven hemelen. In elk van die hemelen ontmoetten zij een voorname profeet; in de laatste hemel was dat Abraham (Ibrahim). Daarna zou Mohammed God zelf hebben ontmoet.